

lig lang Tid, før man kan faa saadanne lange Vogne tomte. Der er ganske vist og faa Ulemper ved vore almindelige Vogne, der have Døre til begge Sider, men i alt Fald for Trafikken paa Strækninger, hvor det skal gaa lidt hurtigt, er det en Fordel, at man i en Fart kan faa Passagererne ud og ind af Vognene, og hvor der kun er to Indgange, hvilket i alt Fald er Tilfældet med de Vogne, jeg har set, kan det tage ikke saa Minutter, før det lykkes at faa alle Passagerer ind og ud. Jeg tror ikke, at det er nogen særlig praktisk Type, i alt Fald ikke paa Strækninger, hvor der kun er kort Afstand mellem Stationerne, som det i Reglen er Tilfældet her til Lands. Den samme Stavant findes ogsaa ved de svenske Vogne, som den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa. Med Hensyn til Ud- og Indladningen af Passagerer er Ulempen den samme, enten Gangen ligger paa langs eller paa Siderne af Vognen. Naar der kun er Indgang to Steder, maa det tage urimelig lang Tid at faa Passagererne anbragte. Jeg er derfor tilbøjelig til at slutte mig til, hvad den ærede Minister sagde derom — for saa vidt jeg har hørt rigtigt, maa jeg tilføje, thi det er umaadelig vanskeligt at høre den ærede Minister, naar han staar og hvister sammen med Ordføreren i det andet Hjørne af Salen. Det forekommer mig, at han havde Tvivl om, at man er inde paa den rette Vej med Hensyn til denne Bogntype, og deri tror jeg, han har Ret. Men hvad jeg særlig ønsker at fæste den ærede Ministers Opmærksomhed paa, er de utilbørlig lave Lønninger, der bydes Skrivelserne under Generaldirektoratet og Lønningerne for Telegraf- og Postbudene, og jeg haaber, at den Velvilje, der syntes at aande gennem den ærede Ordførers Udtalelse, ogsaa maa gælde disse Lønningsskasser, naar vi en Gang komme til Spørgsmaalet om Alderdomsunderstøttelse til dem.

H. Madsen: Med Hensyn til Finanslovforlagets § 6, Udgiftspost 7 har Finansudvalget taget et Forbehold over for en Bevilling paa 3,000 Kr. til de private Dampskibe, der fare mellem Frederikshavn og Göteborg. Jeg skal ikke sige mange Ord derom, da den ærede Ordfører udtalte, at Udvalget vilde tage dette Punkt under fornyet Overvejelse, og den ærede Minister ogsaa udtalte sig gunstigt for denne Bevilling. Men jeg vil dog gerne ledjage Forlaget derom med min anbefaling. Den angaar den eneste direkte Forbindelse, som vi i Sylland have med Sverige, og det forekommer mig rigtigt, at hvis denne Route gaar

ind, saa vi en temmelig lang Omvej fra det nordlige Sylland til Sverige, naar vi først skulle tage til Kjøbenhavn. Jeg synes nok, at man af dette Hensyn bør gøre en Del for at bevare denne Route. Naar man ser paa den Liste, som her følger med over den Trafik, der er af Personer og Gods mellem Frederikshavn og Göteborg, naar man ser, hvilken Indtægt Statsbanerne have der, forekommer det mig ogsaa, at den er ikke ubetydelig, og at man derfor nok kunde være tjent med at yde et Bidrag til denne Route, selv om der skulde behøves noget mere end de 3,000 Kr., som vi høre, at det forenede Dampskibsselskab, der nu besørger Routen, ikke længer vil lade sig nøje med. Naar man tager Gennemsnittet af Indtægten for de sidste 5 Aar, for hvilke den her er opgjort, vil man se, at Statsbanerne have haft 86,000 Kr. aarlig. Dertil kommer, at her er ikke den stedlige Trafik opført, og den er ikke ubetydelig. De Svenske løbe et ikke ubetydeligt Antal Heste op i Vendsyssel, og for selve Frederikshavn spiller Routen ogsaa en ikke ringe Rolle paa Grund af den Mængde Gods, der kommer her over fra Sverige eller sendes herfra til Sverige, thi det giver Fortjeneste for mange Folk i Frederikshavn, navnlig Arbejderne. Den store Mængde Fisk, der befordres fra Sverige her over og befordres videre med Banen til Thykland er ikke uden Betydning for den Befolkning, der bor i Frederikshavn. Men da, som sagt, den ærede Ordfører har udtalt sig til Gunst for, at denne Route maa blive bevaret, og da den højtærede Minister ogsaa har udtalt sig gunstigt derfor, antager jeg, at Sagen vil blive taget under fornyet Overvejelse, og at der vil blive gjort noget, for at der kan komme en ny Overenskomst, eller paa hvilken Maade det nu kan lade sig gøre, saaledes at Routen opretholdes. Jeg haaber, at der, selv om det skal koste et større Beløb end de 3,000, dog maa blive Enighed om, at denne Route maa blive bevaret, og jeg skal saaledes anbefale denne Sag paa det Bedste. Der er en anden Sag, som jeg ogsaa skal omtale. Det angaar en Bevilling paa § 38 C. b., Betænkningens Nr. 308, Vædringsforlaget Nr. 291, hvor der af den højtærede Minister er foreslaet en Bevilling paa 65,000 Kr. til Stablering af et Anlæg for Fiskehandelen i Frederikshavn. Det har hele Udvalget været enigt om at stryge. Jeg maa meget beklage, at Udvalget er kommet til dette Resultat. Forholdene ere i Betseligheden i høj Grad ugunstige for Fiskehandelen i Frederikshavn. Man skulde synes, det er underligt, da vi have en saa stor Havn der, at der saa kan være knap Plads for